

בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ

ראה/י הפתגם בשבת קודש

ארץ ישראל השלמה ללא מלחמות בזמן הגאולה!

להיות בעידן הגאולה

פוקחים עיניים עם משיח וגאולה יום יום

אוקחים ניצוח לאוה אישי

גליון 105
בראשית
כ"ט תשרי ה' מר חשוון תשע"ט
(17-23/10/09)

הגשה עריכה ועיבוד
מרכז חב"ד למחשבי צפון הגב
הפס"ר 241 מעלים טל: 052-8085770
Email: bhm@neto.net.il

מעובד ע"פ שיחותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

כ"ט תשרי (17.10)

דברי השווא של הגויים

השבת מתחילים מחדש את התורה, וקוראים את פרשת בראשית. התורה פותחת דווקא בתיאור מעשה הבריאה, כדי שאם ינסו גויים לטעון בעלות על ארץ ישראל, נצטט להם את התורה ונזכיר להם כי הקדוש-ברוך-הוא ברא את העולם והכול שלו, והוא שקבע כי ארץ ישראל שייכת לנו (על פי רש"י, תחילת התורה).

דויד המלך מכנה את טיעוני הגויים האלה במילים "לאומים יהגו ריק (ידברו דברי שווא)" (תהילים ב, א). ומרש"י (על פסוק זה בתהילים) משמע כי זהו אחד מסימני הגאולה. לאחר שתבוא הגאולה, כבר יתנו לנו הגויים מרצונם חבלי אדמה נוספים שהובטחו לנו בתורה ("קיני, קניזי וקדמוני") – מהעבר המזרחי של נהר הירדן – שיהפכו לחלק טבעי מארץ ישראל.

(על פי שיחת שבת פרשת בראשית תשנ"א (המוגהת), בסופה)

ל' תשרי, א' דראש חודש מרחשוון (18.10)

שהחיינו... לזמן הזה

סביר להניח כי כאשר יתגלה המשיח נברך כולנו: "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה". כי אם על כל שמחה מברכים 'שהחיינו' – קל וחומר שעל השמחה הגדולה ביותר, שמחת הגאולה השלמה – נברך 'שהחיינו'.

(שיחת שבת פרשת בראשית תשנ"א (התוועדות א, לא מוגהת), סעיף ז)

א' מרחשוון, ב' דראש חודש (19.10)

עשרה שולחנות

בבית-המקדש הראשון הכין שלמה המלך והציב בהיכל עשרה שולחנות-הזב נוספים על שולחן-הזהב שהיה מימי משה רבינו. ייתכן שכן יהיה גם בבית-המקדש השלישי, שייבנה תכף ומיד ממש.

(שיחת שבת פרשת בראשית תשנ"א (התוועדות ב, לא מוגהת), סעיף ט)

ב' מרחשוון (20.10)

לבטוח בגאולה עכשיו

ירמיה הנביא אמר (ז, ז): "ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו". אחד הפירושים

בפסוק הוא שכל יהודי צריך לשים מבטחו בקדוש-ברוך-הוא שיביא את הגאולה האמיתית והשלמה על-ידי משיח צדקנו תכף ומיד ברגע זה ממש.

(שיחת שבת פרשת בראשית תשנ"א (התוועדות ב, לא מוגהת), סעיף ח)

ג' מרחשוון (21.10)

שמונה - מעל לטבע

המספר שבע מסמל את טבע הבריאה, משום שהעולם נברא בשבעה ימים. המספר הגבוה יותר – שמונה – מסמל מצב רוחני גבוה יותר מזה של הטבע. מצב רוחני גבוה זה היה שורה במשכן ובבית-המקדש, ולעתיד לבוא, בגאולה השלמה, יתגלה בעולם כולו. זו הסיבה שדברים רבים במשכן ובבית-המקדש היו במספר שמונה: שמונה בגדים של הכהן הגדול, שמונה בדים (מוטות) לנשיאת כלי הקודש במשכן, ללויים המזמרים היו שמונה מיני לחנים ועוד (על פי רבנו בחיי, תחילת פרשת שמיני).

מעניין לציין כי הספר 'עבודה' של הרמב"ם, העוסק בהלכות בית-המקדש – הוא הכרך השמיני בחיבורו 'משנה תורה'.

(הדרן על הרמב"ם תשנ"א, סעיף ח הערה 62)

ד' מרחשוון (22.10)

לשיר לפני הגאולה

בספר של"ה (שני לוחות הברית, לרבי ישעיה הלוי הורביץ) משמע, שעלינו לשיר ולהודות על הגאולה גם לפני בואה בפועל. הספר מצטט את דברי חז"ל, כי "עתידין ישראל לומר שירה לעתיד לבוא... בזכות אברהם שהאמין בהקדוש-ברוך-הוא (לאחר שנתבשר כי ייוולד לו זרע וכי תינתן לו ארץ ישראל). שנאמר: 'והאמין בהשם', ושואל על כך: מה הקשר בין השירה לעתיד ובין אמנותו של אברהם?

המסקנה בספר היא כי חז"ל התכוונו לשיר שכולנו נשיר עוד בטרם באה הגאולה – על עצם הבשורה שהגאולה עומדת לבוא. ממילא, מובן הקשר ההדוק לאמונת אברהם. כשם שהוא האמין בבשרות האלוקיות – כך גם אנו מאמינים בבשרות הגאולה. כך גם מובנת כפילות הלשון בדברי חז"ל "עתידין ישראל לומר שירה לעתיד לבוא": אנו "עתידים לומר שירה" לפני הגאולה, ולכן גם בזמן שנשיר נקראת הגאולה 'לעתיד לבוא'.

סיפורים קטנים ואנשים גדולים

אצלי הוא בחזקת דאי

בשנת תר"צ, ערב שנת שמיטה, החליטו פרנסי קהילת קרלין המעטייה להכתיר את הגאון רבי מאיר קרלין רבה של העיר במקומו של הרב הגאון רבי דוד פרידמן שהסתלק לבית עולמו. שלחו הפרנסים משלחת נכבדה ובידם כתב רבנות חתום בידי מאות יהודי העיר, ובראשם רבי אברהם אלימלך פרלוב, האדמו"ר מסטולין קרלין. כשקיבל הרב מאיר קרלין את ההצעה, לא ידע אם לקבלה אם לא. נסע אפוא לראדן, כדי לשאול בעצתו של בעל ה"חפץ חיים". מצד אחד קהילה גדולה מבקשת את רבנותו, מצד שני, העדיף הוא לשבת על התורה והעבודה מתוך מנוחת הנפש.

גם ה"חפץ חיים" חשב והתלבט. עודו חוכך בדעתו לכאן ולכאן, נענה ואמר: "ענין כה גורל, אין בידי להכריע בו לבדי, יש להימלך בדעת גדולים ממני עצתי אפוא, כיון שקרבה שנת השמיטה, וכמאמר חז"ל 'במוצאי שביעית בן דוד בא, והרי קודם התגלותו, יבוא אליהו הנביא. מוטב שנמתין לו קמעה ונותר בידו את ההכרעה..." אחד הנוכחים באותו מעמד חי"ך בקלילות. הבחין בו ה"חפץ חיים", תפסו בשרוולו ואמר לו: "האם כבודו מסתפק בדבר? אצלי זה בחזקת דאי..."

(מלוקט מ"מביא גואל" של ר' מנחם זיגלבוים שליט"א מ"פאר הדור")

ה' מרחשוון (23.10)

המבול כמשל גלות

למבול שירד בימי נוח ולתקופת הגלות יש מכה-משותף. השם 'מבול' ניתן על שם ש"בלבל את הכל", כי במבול נחרב העולם ונהפכו סדרי בראשית. וכך גם בתקופת הגלות שורר בלבול רוחני, כזה המכונה בדברי הנביא (ישעיה ה, כ): "שמים חושך לאור... מר למותק". ייעודו של המבול היה לטהר את העולם מהרוע שאפף אותו, וכך גם הגלות אינה אלא תהליך היתרה והכשרה אל הגאולה השלמה.

(שיחת שבת פרשת חוקת תשנ"ה, סעיף טז)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לזכות רודי עטיה בן אסתר שי' מוקדש ומודפס לזכות: לזכות לבנות בית נאמן בישראל לזכות להצלחה בגוי' כל משפחת דוד שורקי

נא לשמור על קדושת הגליון

משיח והלגיז במדרשי חז"ל

טועמים בלי גבול

הוראת מלך המשיח מ-ט"א באב

"כיון שנמצאים על סף הגאולה האמיתית והשלימה שבה יהיו כל העניינים באופן של בלי גבול – צריכה להיות ה"טעימה"..."

מהבלי גבול של הגאולה ע"י ההוספה בענייני תורה ומצוות באופן שלמעלה ממדידה והגבלה. ובפרטיות יותר – הוספה בלימוד התורה....

כולל לימוד עין יעקב, אגדה שבתורה,

ש"רוב סודות התורה גנוזין בה"..."

(משיחת ש"פ ואתחנן ט"ו מנחם אב ה'תשנ"א)

המהפך שהצליח

הזוג בן נעים אלכס וזיוסלץ נשואים מזה כ-23 שנים וטרם זכו להתברך בילדים למרות כל הטיפולים, וכמעט שנואשו, ואז נוצר הקשר עם חב"ד. בהמשך כתבו לרבי שליט"א מלך המשיח דרך "מרכז אגרות קודש" ברחובות ואף קיבלו על עצמם בדיקת מזוונות ותפילין ולהתחזק בשלושת יסודות הבית היהודי. החודשים נקפו ומידי פעם התקשרו בני הזוג המודאגים למרכז "אגרות הקודש", שעון החול אוזל והם כבר לא ממש צעירים...טענו! כשגברת בן נעים התקשרה בחודש כסלו התשס"ד, הציע לה הרב בורכוב בחום, לטוס לרבי לחנוכה עם הקבוצה שארגנה זוגות חגית, וציין כי מהרבי לא שבים בידיים ריקות! גב' בן נעים הצטרפה לטיסה לרבי בשמחה, ואכן מהרבי היא חזרה עם פיאה על הראש ולבושים צנועים! המהפך הנפשי היה הכלי לברכה ועובדה שנה לאחר הביקור ב-770, נפקדו בני הזוג ובז' כסלו התשס"ה נולדה הבת ימימה שמחה וכיום היא בן חב"ד כאות הוקרה על הנס המדהים.

נכנסין לחורבה ולמדתי שמתפללין בדרך ולמדתי שהמתפלל בדרך – מתפלל תפלה קצרה.

ואמר לי: בנני, מה קול שמעתי בחורבה זו? ואמרתי לו: שמעתי בת קול שמנהמת פינה ואומרת: אוי לבנים (בני ישראל) שבעוונותיהם התרבותי את ביתי ושרפתי את היכלי (בית המקדש) והגליתים לבין האומות. ואמר לי: בנני, חייך וחי ראשך – לא שעה זו בלבד אומרת כך, אלא בכל יום ויום שלש פעמים אומרת כך; ולא זו בלבד, אלא בשעה שישאל נכנסין לבתי בנסיות ולבתי מדרשות ועונין "יאה שמייה הגדול מבורך" (בעת אמירת קדיש) – הקדוש-ברוך-הוא מנענע ראשו ואומר: אשרי המלך שמקלסין (שמשבחים) אותו בביתו כך מה לו לאב שהגלה את בנני, ואוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם!

פרוש פנימי מאת:

כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

חסידות וקבלה על התלמוד

החרטה האלוקית

הביטוי 'מה לו לאב שהגלה את בניו' משמע כמין חרטה. כביכול, אומלל הוא האב – הקדוש-ברוך-הוא שהגלה את בניו. במקום אחר, ישנה אמירה ממש מפורשת שהקדוש-ברוך-הוא מתחרט על הגלות: "ארבעה דברים מתחרט עליהן הקדוש-ברוך-הוא שבראם, ואלו הן – גלות, כשדים וישמעאלים ויצר הרע" (תלמוד בבלי סוכה נב, ב).

אולם מוכרחים לומר כי אין זו חרטה במובן הרגיל, שהרי אם-כן – מי מונע מהקדוש-ברוך-הוא לבטל את הגלות בכל רגע נתון? ועוד: הלא בגלות יש תועלת – היא מיועדת לזכך אותנו, עם ישראל, שנהיה ראויים וכשירים לגילויים האלוקיים המופלאים של הגאולה – ומדוע אפוא להתחרט עליה?

להבעת החרטה הזו יש משמעות עמוקה: היא נועדה להחזיר בנו את ההכרה כי הגלות כשלעצמה הינה מצב בלתי-רצוי בתכלית, למרות התועלת המושגת ממנה, ולכן באמת, ברגע שהיא תסיים את תפקידה – היא תבטל ולא תשוב עוד לעולם.

ליהודי אסור לחשוב ולו לרגע, כי לא כל-כך נורא להישאר בגלות וכי אפשר להסתדר בה. עליו להתאוות בכל מאודו להגיע תיכף ומיד לגאולה הנצחית, שאחריה לעולם לא תהיה עוד גלות.

כשחיים בהרגשה כזאת, הקדוש-ברוך-הוא עוזר שכבר בזמן הגלות מתחילים לחוות חיים של גאולה. לדוגמה: זוכים לכך שגויים מסייעים לנו לקיים תורה ומצוות.

אך כמובן, שאנו מצפים לתוצאה העיקרית מהחרטה האלוקית. אנו מצפים לביטולה המוחלט, עם התגלותו של משיח צדקנו.

(על פי ליקוטי שיחות כרך כד עמוד 167)